

lefnad, bidrar icke minst att föregå med exempel, dem folket ej mäktar efterfölja. Tjenstemannen bör vara så aflönad, att han kan fullgöra sin tjänst, men icke beredas tillfälle att genom andra få den förrättad, under det han sjelf i nöjen och genom slöseri tillbringar sin tid till skada både för sig sjelf och för andra. Det torde således vara hvarje representants skyldighet att till nytta såväl för Staten som individen hos Riksdagen söka inskränka, men likväl göra tjenstemännens löner fullt tillräckliga för deras nödvändiga behof. Utan att behöfva mycket orda, tror jag saken vara både känd och erkänd. Den blefve dessutom allt för vidlyftig att detaljera. Hufvudsaken är målet och huru detta skall ernås. Jag vågar derföre anhålla, att Riksdagen vid bestämmandet af den s. k. Statsregleringen ville åstadkomma all möjlig sparsamhet, för hvilket ändamål jag vågar föreslå:

- 1:o att de i Hufvudtitlarna begärda tillökningar, som icke äro alldeles nödvändiga, måtte afslås,
- 2:o att det begärda anslaget till anskaffande af tidsenliga gevärf endast måtte till hälften beviljas och detta med vilkor att för deras åstadkommande faktorier inom landet inrättas;
- 3:o att den så kallade dyrtidsförhöjningen, som Rikets Ständer vid 1856—1858 årens riksdag beviljade åt tjenstemän, måtte alla dem fräntagas, hvars lön uppgår till 2,000 R:dr R:mt och derutöfver.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

D. Danielsson.

N:o 129.

Af Herr D. Danielsson: Om beviljande af ytterligare tre års räntefrihet för det till utdikning af sjöarne Tjurken, Näfvelsjön m. fl. vattendrag inom Jönköpings län beviljade lån.

För utdikning och aftappning af sjöarne Tjurken, Näfvelsjön, Furu- eller Försjön och Stensjön m. fl. vattendrag i Myresjö, Näfvelsjö och Näsby socknar af Östra härad och Jönköpings län hafva Rikets Ständer beviljat ett lån af 42,000 R:dr med räntefrihet under tre år, sedan det från Riksgälds-kontoret ut-

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.

gått. Emellertid har icke allenast Herr Major Backlunds kostnadsförslag, som legat till grund för beräkningen af nämnda summa, befunnits så otillräckligt för arbetets utförande, att minst 22,351 R:dr derutöfver måste tillskjutas; utan bedröfvelsen har illtagit derigenom, att Herr Majoren, som på entrepenad åtagit sig arbetet, kort derefter aflidit, innan ännu synnerligen mycket deraf blifvit verkställt och utan att i sitt bo efterlemna några medel för dess fortsättande. Vid sistlidna riksdag väcktes motion om statsbidrag till betäckande af de öfverskjutande kostnaderna — så mycket kännbarare, som ortens men i synnerhet bolagets delegare befinna sig i en högst tryckande ställning —, men denna begäran blef af Rikets Ständer afslagen. Jag tager mig därför friheten att, med åberopande af de handlingar, som härjemte biläggas, vördsamt föreslå,

det Riksdagen täcktes medgifva ytterligare tre års räntefrihet å de för ifrågavarande utdiknings- och aftappningsföretag till läns erhålna 42,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockolmh den 29 Januari 1867.

D. Danielsson.

N:o 130.

Af Herr **Per Nilsson** i Espö: *Angående bestämmandet dels af den resekostnadsersättning, som bör tillkomma ledamöterna uti Riksdagens Andra Kammare, dels äfven af tiden för utbekommande af såväl denna kostnadsersättning som riksdagsmannaarfvodet.*

Riksdags-ordningens 23 § bestämmer, att riksdagsman i Andra Kammaren skall hafva resekostnad till och från riksdagen, men icke efter hvad grund den skall utgå, till följd hvaraf och då Rese-reglementet den 10 November 1865 icke nämner något om riksdagsmans resekostnad, och det bör undvikas att reseräkningar uppgöras efter olika grunder, jag vördsamt får hemställa,

att Stats-Utskottet måtte föreslå de grunder, hvarefter resekostnaden till riksdagsmännen i Andra Kammaren bör utgå, samt tiden för lyftandet såväl af resekostnaden som arfvoden under riksdagen.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Per Nilsson
i Espö.